

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	10
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	13
UCHWAŁA IZBY KARNEJ.....	15
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	16
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	22
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	24

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 56/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy gmina jest biernie legitymowana w procesie z powództwa Wojskowej Agencji Mieszkaniowej o określenie odszkodowania na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398 ze zm.)?”

III CZP 57/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi o udzielenie informacji niezbędnych dla dochodzenia opłat przewidzianych w art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 z późn. zm.) podlega rozpoznaniu w trybie procesu czy postępowania zabezpieczającego?”

III CZP 58/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy artykuł 18 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.) stwarza samodzielną podstawę do dochodzenia rosz-

czenia o wydanie przez kupującego bezpodstawnie uzyskanych korzyści z tytułu pobrania od sprzedawcy innych niż marża handlowa opłat za przyjęcie towaru do sprzedaży w rozumieniu art. 15 ust. 1 pkt 4 wyżej wskazanej ustawy, niezależną od realizacji zobowiązań stron wynikających z zawartej umowy sprzedaży?”

III CZP 59/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy złożenie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 56 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym wniosku o wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych osoby fizycznej – płatnika składek na ubezpieczenie społeczne w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74), której zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne zostały stwierdzone tytułem wykonawczym wydanym w trybie art. 27 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 18) mieści się w zakresie działalności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określonej w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych?”

III CZP 60/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w przypadku, gdy właściciele lokali, tworzący tak zwaną małą wspólnotę mieszkaniową (liczba lokali wyodrębnionych i lokali niewyodrębnionych, należących nadal do dotychczasowego

właściciela, wynosi nie więcej niż siedem), nie określili sposobu zarządu nieruchomością wspólną ani w umowie o ustanowieniu odrębnej własności lokali, ani w umowie zawartej później w formie aktu notarialnego, właściciel lokalu może zaskarżyć uchwałę podjętą przez innego właściciela, dysponującego większością udziałów w nieruchomości wspólnej, na podstawie normy art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 z późn. zm.) do sądu okręgowego, czy też w takim przypadku norma art. 25 ust. 1 ustawy nie znajduje zastosowania?

2. W przypadku odpowiedzi dopuszczającej zaskarżenie uchwały na podstawie normy art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali kto winien taką wspólnotę reprezentować w postępowaniu sądowym?"

III CZP 61/09

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„I. Czy spółka kapitałowa, do której przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, tj. przed dniem 1 stycznia 2001 r., wspólnik albo akcjonariusz wniósł wkład niepieniężny mający wady, korzysta z ochrony prawnej przewidzianej w art. 14 § 2 Kodeksu spółek handlowych,

w przypadku odpowiedzi pozytywnej na pytanie pierwsze:

II. czy w przypadku roszczenia o wyrównanie różnicy między wartością przyjętą w umowie albo statucie spółki (zdeklarowaną) a zbywczą wartością wkładu (art. 14 § 2 Kodeksu spółek handlowych) bieg terminu przedawnienia powinien być obliczany od momentu

ujawnienia się wady, czy też od daty powstania (zaciągnięcia) zobowiązania wspólnika albo akcjonariusza do wniesienia wkładów niepieniężnych i ich oznaczenia,

III. czy roszczenie spółki kapitałowej przeciwko wspólnikom albo akcjonariuszom, o wyrównanie różnicy między wartością przyjętą w umowie albo statucie spółki a zbywczą wartością wkładu z art. 14 § 2 Kodeksu spółek handlowych, jest roszczeniem związanym z prowadzeniem przez spółkę działalności gospodarczej, do którego znajduje zastosowanie trzyletni termin przedawnienia, czy też jest to odrębne od działalności gospodarczej, roszczenie majątkowe wynikające z zobowiązań wspólników albo akcjonariuszy zaciągniętych w ramach umowy (statutu) spółki, podlegające 10-letniemu terminowi przedawnienia (art. 118 k.c.),

w przypadku odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze:

I. czy przepisy o rękojmi za wady prawne rzeczy sprzedanej tj. art. 556 – 576 Kodeksu cywilnego mają poprzez analogię zastosowanie do roszczeń spółki kapitałowej z tytułu wadliwego wniesienia wkładu, w sytuacji gdy wkład ten został wniesiony przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, a jeżeli tak to w jakim zakresie?”

III CZP 62/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy z mocy art. 694 k.c. do umowy dzierżawy stosuje się odpowiednio art. 667 § 2 k.c.?”

III CZP 63/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„a) Czy zachodzi niemożność działania zarządu za spółkę, o jakiej mowa w art. 253 § 2 k.s.h., w sytuacji, gdy powództwo przewidziane w art. 251 k.s.h. wytacza wspólnik, będący jednocześnie członkiem zarządu, mimo że pozostali członkowie zarządu, zgodnie z obowiązującym w spółce sposobem reprezentacji, mogliby ją reprezentować w procesie,

b) w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie z punktu a), czy zachodzi nieważność postępowania, jeśli kurator wyznaczony przez sąd, legitymuje się jednocześnie pełnomocnictwem procesowym, udzielonym przez zarząd przed ustanowieniem go kuratorem?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 7/09 – z dnia 7 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi:

„Czy zarządca nieruchomości, stanowiącej współwłasność osób fizycznych, któremu współwłaściciele przekazali zarząd w drodze umowy, a który nie jest współwłaścicielem tej nieruchomości ma legitymację procesową czynną w procesie o eksmisję byłych najemców lokalu mieszkalnego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 12/09 – z dnia 7 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Członek dwuosobowego zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w której obowiązuje zasada reprezentacji łącznej, może sam wnieść za upadłego zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości, wydane na wniosek złożony za spółkę tylko przez drugiego członka zarządu.

III CZP 13/09 – z dnia 7 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Przepis art. 1163 § 1 k.p.c. nie zawiera normy szczególnej w stosunku do art. 1157 k.p.c. w zakresie wymagania, aby spory poddane pod rozstrzygnięcie sądu polubownego mogły być przedmiotem ugody sądowej.

III CZP 15/09 – z dnia 7 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Przepis art. 924 k.p.c. nie stanowi samodzielnej podstawy wpisu w księdze wieczystej wzmianki o wszczęciu egzekucji.

III CZP 18/09 – z dnia 7 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Dopuszczalny jest przelew wierzytelności o odszkodowanie za wydanie decyzji administracyjnej odmawiającej współwłaścicielowi gruntu warszawskiego ustanowienia wieczystej dzierżawy lub prawa zabudowy, która uznana została za wydaną z naruszeniem prawa.

III CZP 20/09 – z dnia 7 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu

Termin przedawnienia roszczenia o opłatę abonamentową i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie usług telefonicznych, zawartej na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, ze zm.), określa art. 118 k.c.

III CZP 140/08 – z dnia 15 maja 2009 r. w pełnym składzie Izby Cywilnej na pytanie prawne składu 7 sędziów Sądu Najwyższego

Zasilek pogrzebowy przewidziany w art. 77 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) nie podlega uwzględnieniu przy ustalaniu odszkodowania dochodzonego na podstawie art. 446 § 1 k.c.

III CZP 139/08 – z dnia 19 maja 2009 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Skarb Państwa odpowiada za szkodę wyrządzoną niewydaniem aktu normatywnego, którego obowiązek wydania powstał po wejściu w życie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

III CZP 21/09 – z dnia 22 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Umowa o dożywocie ukryta pod pozorną umową sprzedaży nieruchomości zawartą w formie aktu notarialnego jest nieważna, jeżeli istotne postanowienia umowy o dożywocie nie zostały objęte tą formą szczególną.

III CZP 23/09 – z dnia 22 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

„Czy w świetle regulacji zawartej w art. 788 § 1 k.p.c. podstawą nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego pierwotnego wierzyciela może być poświadczona przez notariusza za zgodność z okazanym dokumentem (oryginałem) kopia dokumentu urzędowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 24/09 – z dnia 22 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Postanowienie sędziego – komisarza, wydane na podstawie art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) nie stanowi tytułu egzekucyjnego w zakresie obowiązku opróżnienia i wydania przez upadłego lub osoby mu bliskie mieszkania, w którym zamieszkiwali w chwili ogłoszenia upadłości, znajdującego się w lokalu lub budynku wchodzącym w skład masy upadłości.

III CZP 25/09 – z dnia 22 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa dla dochodzenia przez prowadzącego parking od Skarbu Państwa należności za holowanie i przechowywanie pojazdu (zajętego na podstawie art. 129 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym – w brzmieniu tekstu pierwotnego – Dz. U. Nr 98, poz. 602 z 1997 r.), którego własność przeszła na rzecz Skarbu Państwa na mocy decyzji wydanej przed dniem 1 stycznia 2002 r., przez powołany wówczas do tego organ (Komendanta Miejskiego Policji)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 27/09 – z dnia 22 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie z powództwa żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej o zapłatę należności z tytułu świadczenia pieniężnego w wysokości kwoty uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego w ostatnim dniu pełnienia służby, przysługującego na podstawie art. 95 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 141 z 2008 r. poz. 892 – tekst jedn. ze zm.) stwierdzonej ostateczną decyzją wydaną przez dowódcę jednostki, w której żołnierz odbywał służbę, której wojskowy organ emerytalny odmawia wykonania w całości oraz czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie o zapłatę odsetek za opóźnienie w zapłacie należności z opisanego wyżej tytułu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

II CSK 303/08 – postanowienie z dnia 18 listopada 2008 r.

Droga sądowa jest niedopuszczalna, gdy powód żąda ustalenia, że złożył lekarski egzamin państwowy z wynikiem pozytywnym (art. 199 § 1 pkt 1 w zw. z art. 2 k.p.c.).

II CSK 272/08 – wyrok z dnia 11 grudnia 2008 r.

Rozpoznanie na podstawie art. 378 § 2 k.p.c. przez sąd drugiej instancji z urzędu sprawy na rzecz współuczestników, którzy wyroku nie zaskarżyli, obejmuje wyłącznie zarzuty wspólne, przysługujące tym współuczestnikom jak i współuczestnikom, którzy zaskarżyli wyrok.

I CSK 243/08 – wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r.

Jeżeli posiadacz karty kredytowej wydanej przez wystawcę na podstawie umowy zawartej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych środkach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385) zaprzestał wpłacania minimalnej kwoty zadłużenia podawanej każdorazowo w doręczanych mu wyciągach bankowych, bieg dwuletniego terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę tych kwot, rozpoczyna się z upływem dnia wskazanego w wyciągu jako termin zapłaty kwoty minimalnej, nie zaś dopiero po wyczerpaniu limitu kredytu, ustalonego w umowie.

I CNP 82/08 – wyrok z dnia 8 stycznia 2009 r.

Tereny i nieruchomości objęte planami zagospodarowania

przestrzennego, które utraciły moc w dniu określonym w art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), nie zmieniały automatycznie z tą datą swego dotychczasowego przeznaczenia.

III CZP 133/08 – postanowienie z dnia 16 stycznia 2009 r.

Po wejściu w życie ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 873) nie jest możliwe przekształcenie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego w spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu.

II CSK 355/08 – wyrok z dnia 30 stycznia 2009 r.

Z mocy zajęcia udziałów dłużnika w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wierzyciel jest legitymowany do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników zagrażającej możliwości uzyskania zaspokojenia (art. 910² § 1 k.p.c. *in fine*).

V CSK 325/08 – wyrok z dnia 11 lutego 2009 r.

Żądanie zasądzenia odszkodowania z tytułu ubezpieczonego mienia stanowiącego majątek wspólników spółki cywilnej, która uległa rozwiązaniu, nie stanowi czynności zmierzającej do zachowania wspólnego prawa do przedmiotu współwłasności.

II CSK 489/08 – postanowienie z dnia 25 lutego 2009 r.

Zmiana umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji następuje w drodze umowy zawartej przez wspólników.

IV CSK 304/08 – postanowienie z dnia 19 marca 2009 r.

Decyzja o zatwierdzeniu projektu wymiany gruntów uprawdopodobnia prawo własności uczestnika postępowania scaleniowego do nieruchomości otrzymanej wskutek dokonanej wymiany w stopniu uzasadniającym wydanie przez sąd wieczystoksięgowy zarządzenia o obwieszczeniu publicznym, przewidzianym w § 24 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów (Dz. U. Nr 102, poz. 1122 ze zm.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 11/09

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle treści art. 282 § 1 k.p.k. list żelazny stanowi przeszkodę dla dokonania zatrzymania osoby, względem której go wydano, celem doprowadzenia jej do zakładu karnego, do odbycia orzeczonej wobec niej prawomocnie, jeszcze przed wydaniem listu żelaznego, kary pozbawienia wolności?”

I KZP 12/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, gdy wobec skazanego orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania oraz kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, przy czym wszystkie przestępstwa, za które orzeczono wskazane kary pozostają w realnym zbiegu (art. 85 k.k.) lecz z uwagi na brak warunków z art. 69 k.k. nie jest możliwe orzeczenie jednej kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania obejmującej wszystkie te kary („bezwzględne” i „warunkowe”), dopuszczalne jest w ramach wyroku łącznego połączenie jedynie kar pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania przy jednoczesnym pozostawieniu „bez połączenia” kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania?”

I KZP 13/09

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Radomiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest w oparciu o treść § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie sposobu postępowania z protokołami przesłuchań i innymi dokumentami lub przedmiotami, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej, służbowej albo związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji (Dz. U. z 2003 r. Nr 108, poz. 1023 ze zm.) w zw. z art. 332 § 1 pkt 1 k.p.k. określenie w akcie oskarżenia imienia i nazwiska oskarżonego oraz innych danych o jego osobie poprzez odesłanie do dokumentów objętych klauzulą tajności?”

UCHWAŁA IZBY KARNEJ

I KZP 5/09 – z dnia 27 maja 2009 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

W postępowaniu toczącym się przed sądem dyscyplinarnym w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej lub na jego tymczasowe aresztowanie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym, zawarte w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), zaś w zakresie nimi nieuregulowanym, koniecznym dla zachowania funkcjonalności i standardów rzetelnego procesu, przepisy Kodeksu postępowania karnego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 225/08 – postanowienie z dnia 7 stycznia 2009 r.

Świadkiem w rozumieniu art. 245 k.k. jest zarówno osoba, która złożyła zeznania, została powołana albo wezwana do ich złożenia, jak również osoba, która była świadkiem czynu i posiada wiadomości potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy.

IV KK 367/08 – postanowienie z dnia 3 lutego 2009 r.

1. Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzona w Waszyngtonie dnia 10 lipca 1996 r. (Dz. U. 1999 r. Nr 93, poz. 1066), ma w systemie prawa polskiego status umowy międzynarodowej ratyfikowanej za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie (art. 241 ust. 1 w zw. z art. 87 ust. 1 i art. 91 ust. 2 Konstytucji RP), pomimo tego, że w chwili jej ratyfikowania nie należała ona do żadnej z kategorii umów międzynarodowych wymagających ratyfikacji za upoważnieniem wyrażonym w ustawie (art. 33 ust. 2 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym – Dz. U. Nr 84, poz. 426).

2. Przepisy zawarte w rozdziałach 64 i 65 Kodeksu postępowania karnego pełnią w stosunku do umów międzynarodowych rolę subsydiarną – mogą być stosowane, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną albo akt prawny regulujący działanie międzynarodowego trybunału karnego stanowią inaczej (art. 615 § 2 k.p.k.).

IV KK 3/09 – postanowienie z dnia 12 lutego 2009 r.

Popelnienie przestępstwa przywłaszczenia prawa majątkowego (art. 284 § 1 k.k.) nie jest uzależnione od uprzedniego jego posiadania. Posiadanie, jako instytucja prawa cywilnego, oznaczająca stan faktyczny, polegający na władaniu określoną rzeczą przez posiadacza (art. 336 k.c.), nie obejmuje swoim zakresem praw majątkowych. Wymóg posiadania dotyczy jedynie cudzej rzeczy ruchomej.

II KK 249/08 – wyrok z dnia 25 lutego 2009 r.

Przy wielości i różnorodności poszczególnych czynów stanowiących przedmiot rozpoznania oraz jednoczesnej obszerności i zawilości sprawy, biorąc pod uwagę względy natury praktycznej, można wyjątkowo rozpoznawać poszczególne części tej samej w istocie sprawy, w różnych procesach. Nie można jednak, wobec treści art. 41 § 1 k.p.k., akceptować praktyki rozpoznawania tak podzielonych części sprawy, przez tego samego sędziego, który już wcześniej wyraził swój pogląd, co do istoty przestępczej działalności, faktu istnienia związku przestępczego oraz jego struktury i mechanizmu działania.

V KK 319/08 – postanowienie z dnia 2 marca 2009 r.

Z samego brzmienia przepisu art. 439 § 1 (*in princ.*) k.p.k. wynika, że wskazuje się w nim enumeratywnie uchybienia obciążające nie określoną czynność procesową, lecz „zaskarżone orzeczenie”, a więc wydane przez sąd w obsadzie wymienionej w tym orzeczeniu. Nie należy do jego składu sąd wezwany (art. 396 § 1 i 2 k.p.k.), a więc dokonujący na zlecenie sądu orzekającego określonych czyn-

ności w postępowaniu dowodowym. Nienależyta obsada sądu wezwanego, a tym bardziej przeprowadzenie czynności dowodowej bez nakazanego ustawą udziału sądu wezwanego (art. 177 § 1a k.p.k.), nie oznacza zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

I KZP 3/09 – postanowienie z dnia 29 kwietnia 2009 r.

Przepis art. 6a ustawy z dnia 29 marca 2007 r. o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 64, poz. 432), wprowadzony ustawą z dnia 23 sierpnia 2007 r. zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 178, poz. 1250), nie ma znaczenia normatywnego w tym sensie, że nie może on stanowić podstawy prawnej dla podejmowania decyzji procesowych w przedmiocie właściwości sądów w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 29 marca 2007 r.

I KZP 6/09 – postanowienie z dnia 29 kwietnia 2009 r.

W przypadku skazania za usiłowanie podżegania do dokonania określonego czynu zabronionego, w podstawie prawnej wymiaru kary należy wskazać zarówno przepis art. 14 § 1 lub 2 k.k. – w zależności od ustalenia, czy doszło do usiłowania udolnego czy usiłowania nieudolnego – jak i art. 22 § 2 k.k.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 3/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności radcy prawnego, z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie z zakresu prawa pracy o odszkodowanie należne z tytułu rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę, zawartej na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy, z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę, stanowi stawka minimalna określona w § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) czy stawka minimalna obliczona wg zasady z § 11 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia?”

I UZP 7/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ubezpieczeni urodzeni przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy po rozwiązaniu stosunku pracy otrzymywali świadczenie przedemerytalne, następnie zawarli umowę zlecenia i podlegali z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym, a przed złożeniem wnio-

sku o emeryturę nadal otrzymywali świadczenie przedemerytalne, spełniają warunek określony w art. 29 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) polegający na tym, że «ostatnio, przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, byli pracownikami?»”

I UZP 8/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres 20 kwartałów o jakim mowa w ust. 2 pkt 5 art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 292 ze zm.), który powinien przypadać w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o przyznanie renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, należy ustalać z uwzględnieniem art. 58 ust. 2 zdanie ostatnie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) w zw. z art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, iż do tego dziesięciolecia nie wlicza się okresu pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy?”

II PZP 8/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odwołanemu z pełnionej funkcji członkowi zarządu zatrudnionemu przez spółkę na podstawie umowy o pracę na stanowisku członka zarządu przysługuje ochrona przed rozwiązaniem te-

goż stosunku pracy – wynikająca z art. 39 kodeksu pracy; a jeżeli tak to jakie roszczenie zamiast żądania przywrócenia do pracy i zasądzenia wynagrodzenia za cały okres pozostawania bez pracy przysługuje temu członkowi zarządu w przypadku rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy z naruszeniem art. 39 kodeksu pracy; czy jest to odszkodowanie w wysokości przewidzianej w art. 58 kodeksu pracy, czy też odszkodowanie w innej wysokości?”

II UZP 5/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest okresem składkowym w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) okres pozostawania duchowym przed dniem 1 lipca 1989 r. w sytuacji nieopłacania składek na ubezpieczenie społeczne duchownych po tej dacie z uwagi na niepodleganie temu ubezpieczeniu?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 1/09 – z dnia 5 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Olsztynie

Zmiana powództwa po rozpoczęciu rozprawy przed sądem pierwszej instancji polegająca na wystąpieniu przez powoda – pracownika z nowym roszczeniem o zasądzenie odszkodowania na podstawie art. 45 § 1 k.p. zamiast pierwotnego roszczenia o przywrócenie do pracy (art. 193 § 3 k.p.c.), bez zezwolenia pozwanego pracodawcy i bez zrzeczenia się roszczenia, stanowi zmianę przedmiotu sporu i jego wartości.

Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

II UZP 2/09 – z dnia 6 maja 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Dokonana po śmierci posiadacza rachunku bankowego wypłata z tego rachunku, obejmująca świadczenie emerytalne przekazane za okres po śmierci uprawnionego, osobie posługującej się kartą płatniczą i kodem identyfikacyjnym, nie zwalnia banku od obowiązku zwrotu organowi rentowemu kwoty przekazanej na ten rachunek bankowy.

I UZP 4/09 – z dnia 13 maja 2009 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Bezskuteczność egzekucji z majątku spółki z ograniczoną od-

powiedzialnością, o której mowa w art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) w zw. z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.), może być stwierdzona wyłącznie w postępowaniu w sprawie egzekucji należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, poprzedzającym wydanie decyzji o odpowiedzialności członka zarządu spółki za te należności.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 75/09 – postanowienie z dnia 29 stycznia 2009 r.

Stosownie do treści art. 8 ust. 2c ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 ze zm.), w sprawie o odszkodowanie lub zadośćuczynienie za wykonanie decyzji o internowaniu wydanych w związku z wprowadzeniem w Polsce w dniu 13 grudnia 1981 r. stanu wojennego, bez względu na status prawny osoby internowanej, orzeka zawsze powszechny sąd okręgowy, nigdy zaś wojskowy sąd okręgowy, co stanowi wyjątek od zasady określonej w art. 8 ust. 2 tejże ustawy.

WO 2/09 – postanowienie z dnia 12 marca 2009 r.

Postanowienie sądu, utrzymujące w mocy lub zmieniające postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa kończy jedynie „postępowanie przygotowawcze”, a nie „postępowanie sądowe”, w związku z czym po uprawomocnieniu nie może być w ogóle uchylone w trybie wznowienia postępowania określonego przepisami rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego, a zatem również na podstawie art. 542 § 3 k.p.k., czyli z urzędu – w razie ujawnienia się uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 k.p.k.